

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *(M. R.)*

Cím: *Budapesti levél*

Forrás: *Érsekujvár és Vidéke*

Érsekujvár (Hely) *1942 VIII. 1.* (Idő) *(Köt. v. füz.)* (Ol)

Osztályozás	
Tárgy	<i>391.01</i>
Hely	
Idő	<i>1942</i>
Személy	

Budapesti levél

— A zöld szemüvegek divatja valóságos hóborttá vált. Mióta a gépkocsik forgalmát leállították és az autóbusz-szemüveget is kevesebb ember használja, valóságos sportot csinálnak ilyen típusú ókulárék viseléséből. Akár derült az időjárás, akár borús, mindenki sötét keretű és sötét üvegű, bőrellenzős pápaszemet visel nyilván azért, hogy egyéniségét egy »leállított autótulajdonos« magaslataira feltornázza. Az ilyen »egyéni« tulajdonsága az, hogy többen akarnak látszani a kelleténél. A napozáshoz és a sütkezéshöz használt vízparti színes szemüvegek nem hiányozhatnak egyetlen valamirevaló ridikülből sem. Érdekes, hogy az emberek ezeket az üvegeket reggel, délben és este állandóan az orrukon viselik, korzón, kávéházban és vendéglőben olvasnak velük és már olyan paroxizmussá fejlődött a »divat«, hogy átvő emberek sem veszik le a színes pápaszemet az orrukról. Most aztán lecsapott erre a hóbortra az orvostudomány azzal a megállapítással, hogy a színes szemüveg viselése a legzemrontóbb és súlyos egészségi zavarokat keltő. Akinek nem az orvos rendelte az ilyen színes szemüveg viselését, az ne hordjon ilyet, mert megsínyli a legdrágább kincse — a szemvilága.

— A földön hozott ítéleteket meg lehet fellebezni, ám az előítéletet soha! A divat és a hóbort ellen sincs apelláta. — Vajjon az emberek meghódolnak-e a tudomány szava előtt? Vajjon lekerülnek a divatból viselt különféle színű pápaszemek a fitos vagy a borvirágos orrokról?...

— Másik és szintén súlyos hóbort a jelvényviselési mánia. Kabáton, fejfedőn, felül, kívül, sőt belül is jelvény díszleg. Mintha jelvény nélkül nem lehetne élni, mintha a jelvényes ember több volna és nagyobb a jelvénytelenénél?... Egyszer megkérdeztem egy ilyen jelvényekkel »tetovált« embert, hogy miért viseli a sok keresztcskét, érmecsikét, fényezetteteket és zománczottakat? Erre először is kiforgatta a kabátja bélést is és büszkén mutogatta, hogy oda is be van varrva egypár plüsből és posztóból, meg selyemből készült gombjelvény és a fülemhez hajolva mondta: »Hát kérem, a mai világban muszáj valahova tartozni!« Megkockáztattam azt a megjegyzést, hogy a jelvénytömegből, amit visel, arra következtek, hogy igen »sok« családja van, ahova tartozik. Mondtam is neki: hogy az ilyen kötelem egy csomó pénzbe is kerülhet?... Erre megnyugtatót: »Oh, kérem, ezért nem kell fizetni, csak a jelvény kerül néhány fillérbe...« Így aztán meg is értettük egymást. Ő megérti, miért viseli a sok csiri-csárét. Én meg megérttem, hogy a különféle jelvények viselőinek »muszáj valahova tartozni.« De hogy hová: — azt a jelvényesek sem tudják és azok se, — akiknek a jelvényeit viselik?... Egyszer már egy »jelvény-razziát« kellene tartani.

***

— Noha a kőszínházakban nyári csend honol, annál hangosabbak a nyári primadonnák. Interjú és nyilatkozatözön tölti meg a lapokat az »uborka-idényben«. Elmondják azt, hogy mit esznek, híznak-e vagy fogynak, nem feledkeznek

meg nagyszerű művészetük öndicséretéről, a szerzőkhöz, igazgatókhoz, rendezőkhöz való kitűnő viszonyukról és a kartársak iránti megindító szeretetről, az ölebecskéjükéről és a kedvenc partfőmjükéről, módszelet arról, hogy hol csináltatják a kombinéiket, a legdivatosabb úszódrészeszüket és végül beszámolnak az előtanulmányaikról, amik őket a világhódító deszkákra emelte. Bókolnak jobbra-balra és sorokközti sebeket osztogatnak, mert ez hozzátartozik a félistenek hivatásához. Ők azt hiszik, — már mint a divák, — hogy ezt a hírtapi »tevékenységet« mindenki, még a Jeges-tengeren, vagy az afrikai sivatagban harcoló hősök is olvassák és — nem únják! Tévednek... (M. R.)